

fremme *Kvaksalvernes Virksomhed*; naar nemlig lovlydige Læger nægter at fremkalde Abort, medmindre der er overhængende Fare for Kvindens Liv eller Helbred, henvises Kvinden, som i Almindelighed er overbevist om at have tvingende Grunde for at opnaa sit Formaal, enten til Kvaksalverne eller til med Fare for Liv og Helbred at foretage Indgrebet selv.

Med Hensyn til de Foranstaltninger, hvorved man kunde raade Bod paa den bestaaende uholdbare Tilstand, delte Kommissionen sig i et Mindretal (Fru Inger Gautier Schmit) og Kommissionens øvrige 18 Medlemmer. *Flertallet* fremhævede, at Samfundet burde søge at begrænse de kriminelle Aborter saa meget som muligt, navnlig paa Grund af Svangerskabsafbrydelsens *Naturstridighed* og de Farer, den indebærer for Kvinden — ikke blot for hendes Liv, men for Komplikationer, kroniske Betændelser, Ufrugtbarhed, psykiske Forstyrrelser m. v. —, men at der paa den anden Side burde aabnes *Adgang til Svangerskabsafbrydelse under betryggende Former* ikke blot i Tilfælde, hvor der er Fare for Kvindens Liv eller Helbred, men ogsaa i Tilfælde, hvor den frugtsommelige Kvinde paa Grund af *socialt Forhold* ikke mener at kunne gennemføre Svangerskabet. Afbrydelse af Svangerskab *uden* for de legaliserede Tilfælde skulde derimod medføre Strafansvar. *Flertallet* tog Afstand fra Tanken om Straffrihed som almindelig Regel og hævdede, at Straffetruslen, selv om den sjældent finder Anvendelse, socialt set har en mægtig Betydning til at forebygge Fosterdrab, og at Antallet af dem, der af Mageligheds- eller Bekvemmelighedshensyn lader sig drive til Fosterdrab, vilde forøges, hvis dette blev strafrit; *Flertallet* henviste i saa Henseende til, at Aborternes Antal i Rusland i Aarene 1924—30, da der var fri Adgang til Svangerskabsafbrydelse, steg til næsten det 7-dobbelte. Det var efter *Flertallets* Mening ogsaa en Overdrivelse, at Kvaksalveriet kunde udryddes ved Indførelse af Straffrihed, en Opfattelse, man bl. a. støttede paa de russiske Erfaringer.

Efter det af *Flertallet* udarbejdede Lovforslag skulde Svangerskab kunne afbrydes i følgende Tilfælde: 1) paa *medicinsk* Indikation (defineret som »Fare paa Grund af Sygdom for Kvindens Liv eller for en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbredstilstand«), 2) paa *etisk* Indikation (Besvangrelse ved Blodskam eller ved Krænkelse af Kvindens Kønshedsfrihed), 3) paa *eugenisk* Indikation (nærliggende Fare for, at Barnet paa Grund af arvelige Anlæg vil blive lidende af Sindssygdom, Aandssvaghed, andre svære mentale Forstyrrelser, Epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig legemlig Sygdom) og endelig 4) paa *social* Indikation (at »Svanger-